

Mielipidekirjoitus 8/2012

Peltosaaren koulu

Kun 25 vuotta sitten jouduin vaihtamaan Haapahuhdan koulusta Peltosaaren kouluun, sain osakseni pelottelua siitä miten "hirveään" kouluun joudun. Olihan Peltosaarella silloin tarkkailuluokka, kehitysvammaisten lasten luokka ja muutenkin Peltosaarella oli jo silloin "oma maineensa".

Kun koulutieni Peltosaaren koulussa alkoi, huomasin pian, että koulu oli täynnä ihania ihmisiä, niin lapsia kuin aikuisiakin. Sain koulusta paljon ystäviä, opin ymmärtämään erilaisuutta ja ennen kaikkea opin olemaan pelkäämättä sitä.

Tänä syksynä tyttäreni aloittivat koulun ja esikoulun Peltosaaren koulussa, koska he eivät mahtuneetkaan lähikouluunsa. Taas törmäsin vanhoihin ennekkoluuloihin kun ihmisille selvisi, että lapseni "joutuvat" Peltosaaren kouluun. Sain kuulla esimerkiksi, että "Kai sinä haet lapsesi Eteläisen koulun musiikkiluokalle tai Montessori-kouluun, etteivät he joudu Peltsiin?".

Jäin kovasti miettimään, miten meidän kotikaupungissamme voi olla koulu, jolla on näin huono maine edelleen. Eikö meidän aikuisten pitäisi tehdä asialle jotain, jotta kaikki pienet ekaluokkalaiset voisivat lähteä uuteen kouluunsa hyvillä mielin. Jotta heidän vanhempiansa ei tarvitsisi miettiä, että lapseni menevät jotenkin "huonompaan" kouluun kuin muut.

Nyt ensimmäisen viikon jälkeen lapseni ovat innoissaan uudesta koulusta. Äitinä olen nähnyt, miten motivoitunutta henkilökuntaa Peltosaaren koulussa on ja miten kivoja lapsia sekä heidän vanhempia koulussa on.

Toivon kaikille mukavaa alkanutta kouluvuotta - ei anneta ennakkoluuloille valtaa.

Tiina Mämmelä

Riihimäen Vihreät

Mielipidekirjoitus 10/2012

Nuorten ääni kuuluviin kaupunginvaltuustossa

Olimme Riihimäen Vihreiden edustajina nuorisovaltuuston järjestämissä vaalitoreissa tiistaina 16.10. Päivän aikana vierailimme Riihimäen lukiolla, Harjunrinteen yläasteella ja Pohjolanrinteen yläasteella. Torin tarkoituksena oli keskustella nuorten kanssa heitä mieltityttävistä asioista ja tuoda kunnallisvaaleja edes sanana tutummaksi.

Nuoret nostivat esiin kouluruoan, joka heistä kaipasi muutosta. Kasvisruokaa toivottiin nostettavan tasavertaiseksi vaihtoehdoksi liharuoan rinnalle: ettei tarvitsisi erikseen ilmoittaa syökö vain kasvisruokaa vai ainoastaan liharuokia. Salaatit saivat osakseen moitteita: salaatin seasta oli kuulemma löydetty erilaisia ötököitä ja keran jopa etanakin! Ja ainainen kiinankaali tökki. Myös tuoretta leipää kaivattiin jokapäiväiseksi, eikä vain erikoisuudeksi. Mielestämme kuulostaa varsin kohtuullisilta ajatuksilta, mutta kun lukee kasvatus- ja opetustoimen säästötavoitteista leikata elintarvikemäärärahaa 10000€, voi olla että lapset joutuvat tyytymään entistä suppeampiin eväisiin.

Koulujen tiloista kannettiin huolta. Paljon on kouluja remontoitu, mutta Uramon ja Peltosaaren koulu kaipaavat pikaisesti remonttia. Kuitenkin, jos katsoo tulevaa budjettia, voi vain pelätä niiden tulevan siirtymään tässä taloudellisessa tilanteessa.

Nuoret puuttuivat odotetustikin nuorisotoimeen. Nuoret toivoivat enemmän tapahtumia ja toimintaa kaupungille - tai edes parannusta tiedottamiseen! Marko Laitinen kuvasi nuorisotoimen ohjelmaa (ap 18.10) ja totesi kuinka paljon nuorisotoimi tarjoaa verrattain pienillä henkilöstöresursseilla laadukasta tekemistä nuorille. Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan puheenjohtaja Minna Jokinen (vihreät) kertoi että Riihimäellä toimii neljä nuorisotilaa (Monari, Peltosaari, Jukola ja matkakeskuksessa Kolina). Läntiselle alueelle - jonka eritoten Pohjolanrinteen oppilaat nostivat esille - on pitkään haettu tiloja menestykseksi. Nuorisotoimella on toimivat nettisivut joiden kautta tietoa tapahtumista ja toiminnasta löytyy. Lisäksi kaupungissamme toimii etsivä nuorisotyö, jonka tarkoituksena on ennaltaehkäistä syr-

jäytymistä ja auttaa jo syrjäytyneitä nuoria. Johtopäätöksenä Riihimäen nuorten puolesta olisi kohtuullista keskustella uusien nuorisotyöntekijöiden tarpeellisuudesta.

Kuoleva keskustamme ei ole ainoastaan meidän aikuisten murhe. Myös nuoret nostivat sen esiin. He toivoivat kauppoja takaisin keskustan ytimeen. He kertoivat, että esimerkiksi Merkköseen on pitkä matka vaateostoksille, etenkin kun itse ei voi autoilla ja julkisella liikenteellä on hankala kulkea.

Miten siis saamme nuorten äänen entistä paremmin kuuluviin kaupunginvaltuustossa? - Äänestämällä nuoria! Tällä hetkellä kaupunginvaltuuston keski-ikä on 55 vuotta ja voimme miettiä kenen asioita siellä eniten ajetaan. Vaikka sanotaan, että nuoria ei unohdeta, niin kuka on todella antamassa nuoren näkökulman valtuustossa? Nuorten näkökulmaa voi tietty aina spekuloida vaikka kuinka tarkasti, kuitenkin viisikymppisillä silmillä ei näe nykypäivän nuoruutta yhtä kirkkaasti kuin nuoremmat sukupolvet. Demokratian kannalta on äärimmäisen tärkeää, että valtuustossa on kaiken ikäisiä ihmisiä! Siksi onkin nyt äärettömän tärkeää, että etenkin te nuoret käytte antamassa äänenne niille jotka teidän asioita vievät eteenpäin!

Tiina Mämmelä ja Sami Sahlman, Riihimäen Vihreät

Mielipidekirjoitus 3/2013

Koulupolku Riihimäellä

Koulun aloittaminen on jokaiselle lapselle ja jokaiselle perheelle suuri asia. Päiväkoti jää taakse ja koulutaival alkaa. Siksi siihen liittyy erityisen suuri tunnelataus.

Riihimäellä tämä koulun aloittaminen on tehty kaikin tavoin haastavaksi.

Kerron oman perheeni esimerkin.

Ostaessamme taloa Patastemäestä kesällä 2011 luulimme, että lastemme lähikoulu olisi kodin vieressä oleva Patastemäen puukoulu. Koulutoimen sivuilla jopa oli kartta, että kuulumme Patastemäen koulun alueeseen. Myöhemmin kun kysyimme asiaa koulutoimesta meille selvisi, että uusi kartta olikin vain unohtunut päivittää sivuille. Kun keväällä 2012 tuli aika hakea kouluun ja esikouluun meille selvisikin, ettemme kuulukaan Patastemäen koulun alueeseen vaan koulumme onkin Peltosaassa. Silloin aloin perehtyä tähän kouluasiaan enemmän ja minulle selvisi, että koko itäisen alueen koulutilanne on katastrofaalinen. Lapsia on enemmän kuin kouluihin mahtuu ja perheet joutuvat joka vuosi jännittämään minne lapset mahtuvat.

No vanhin lapseni aloitti ensimmäisen luokan ja keskimäinen esikoulun Peltosaaren koulussa.

Lapsemme ovat viihtyneet koulussa loistavasti, opettajat ovat olleet mahtavia ja lapsemme ovat saaneet paljon uusia kavereita. Kiitos Peltsi-tuntien myös isommat oppilaat ovat tulleet lapsillemme tutuiksi.

Tuli keskimäisen lapsen vuoro hakea kouluun, päätimme hakea Peltosaaren kouluun, koska esikoulu oli käyty siellä, isosisko oli jo siellä ja kouluun oli tarkoitus perustaa liikuntapainotteinen luokka.

No liikuntapainotteista luokkaa ei tullut, vaan tuli tieto, että kouluun onkin tulossa niin paljon lapsia, että pohditaan yhden luokan siirtä-

mistä Patastemäen puukoulun tiloihin. Puukoulun tiloissa alkaa tosin remontti syksyllä 2013 ja lapset olisivat muutenkin kaukana "pääkoulustaan".

En voi äitinä kuin olla hämmästynyt. Nyt minulla olisi mahdollisuus hakea lapseni kotimme vieressä olevaan kouluun, johon olisin molemmat lapseni halunnut. Mutta se tarkoittaisi sitä, että kaverit ja koulu johon ollaan vuosi tutustuttu jäisivät taakse. Tulisi uusi koulu ja uudet lapset, joista oman luokan lapset jatkaisivat 3-luokalla Peltosaaren ja muiden luokkien lapset jatkaisivat Patastemäen tiilikouluun.

Koulunkäynti remontin keskellä on haastavaa. Tiedän sen itse koulussa töissä olleena ja remontin keskellä töitä tehneenä, mutta myös Peltosaaren koulun puitteet ovat omalukunsa. Kaksi vuotta sitten koululla selviteltiin sisäilmaa ja jatkotutkimuksista odotellaan parhaillaan vastauksia. Tosin maaliskuun alussa sattunut vesivahinko on omiaan lisäämään epävarmuutta koulun kunnosta.

Peltosaaren koulun remontti tulee jossain vaiheessa ajankohtaiseksi. Haluanko, että lapseni on mahdollisesti aina sellaisessa koulussa, jossa on remontti tai koulua pitää vaihtaa evakkoon remontin tieltä.

Muutenkin tämä koulupolku, jossa lapset vaihtavat koulua jatkuvasti, ensin esikoulusta 2-luokkaan eri koulussa, sitten 3-5 luokat toisessa koulussa ja sitten 6-luokka yläkoulun tiloissa, tuntuu käsittämättömältä.

Kuinka moni meistä aikuisista vaihtaa työtilaa 3 vuoden välein ja pahimmassa tapauksessa ei edes tiedä missä milloinkin on töissä? Ymmärrän, että on halvempaa rakentaa esikoulu-2-luokkia pieniin yksiköihin ja tässä taloudellisessa tilanteessa rahalla on suuri valta, mutta onko lapset oikea kohde säästää?

Nyt kun Riihimäellä on se tilanne, että lapsia on enemmän kuin mitä kouluihin mahtuu, tämä sama tilanne tulee olemaan myös muualla kaupungissa kuin itäisellä alueella, joten miten tästä aiotaan selvi-

tä?

Mielestäni ainoa mahdollisuus on rakentaa lisää kouluja.

Tiina Mämmelä, Kaupunginvaltuutettu, Riihimäen Vihreät

Mielipidekirjoitus 10/2013

Miten Riihimäen kaupunki aikoo ratkaista lähivuosien tilaongelmat koulutoimessa?

Esitin otsikon mukaisen kysymyksen Riihimäen Vihreiden valtuustoryhmän puolesta kaupunginvaltuuston kyselytunnilla 30.9.2013.

Vastaamassa oli koulutoimenjohtaja Esa Santakallio.

Riihimäen kaupungin väkiluku on jatkuvasti kasvanut viime vuosina ja 18.9.2013 valmistuneen väestöselvityksen mukaan Riihimäellä on peruskouluikäisiä lapsia vuonna 2021 yli 400 enemmän kuin nyt. Tämä tarkoittaa sitä, että meiltä puuttuu yhden ison koulun verran tiloja. Koulutoimenjohtajan mukaan oman paineensa koulutiloihin tuovat myös toissijaisella haulla Riihimäen kouluihin hakevat Lopen ja Hausjärven lapset.

Itäisellä alueella on lasten koulupolkuja muutettu tiheään. Nyt tosiasia on, että siltä alueelta loppuvat koulutilat 1.8.2015. Tiistaina 1.10.2013 olimme kuuntelemassa Patastemäen puukoulun laajennuksen hankesuunnitelmaa, jota on valmisteltu toista vuotta ja joka kasvatus- ja koulutuslautakunnan toimesta jäi nyt pöydälle.

Hankesuunnitelmaa aloitettaessa oli tarkoitus tehdä 800 000€ perusparannus, joka nyt suunnitelman valmistuttua olikin kasvanut 2.4 milj. euroon. Tässä taloudellisessa tilanteessa jokaisen euron käyttämisestä on tarkoin mietittävä ja olen lautakunnan kanssa samaa mieltä, että on äärettömän tärkeää selvittää asiat kunnolla. Tosin edellinen lautakunta ymmärtääkseni totesi Puukoulun perusparannuksen olevan nopein ja halvin tapa saada itäiselle alueelle lisää koulutilaa. Tässä tilanteessa asian lisäselvittelystä tekee ikävän se, että olemme auttamattomasti myöhässä. Lapsille emme voi sanoa, että odottakaahan vielä vuosi niin selvittelemme asiaa. Lapset tarvitsevat itäisellä alueella tilat 1.8.2015 alkaen.

Lautakunta vetosi Peltosaaren koulun tilojen selvittämiseen. Peltosaaren koulu odottaa perusparannuksia ja on investointiohjelmassa 2018. Minne laitetaan lapset sillä aikaa? Peltosaaren koulun perusparannusta on hyvä alkaa suunnitella jo nyt. Voisiko Peltosaaren koulu toimia yhtenäiskouluna ja tarjota tulevaisuudessa tilat itäisen alueen yläasteikäisille nuorille?

Olisimme myös kaivanneet koulutoimelta selvitystä mahdollisuudesta laajentaa Jukolan koulun tiloja. Tätä selvitystä myös edellinen kaupunginhallitus oli pyytänyt, mutta sitä emme ikävä kyllä saaneet. Koulutoimenjohtaja totesi vain, että väestöselvityksen mukaan Jukolan alueella ei oppilasmäärä enää tule kasvamaan. Uuden puukoulun olisi tarkoitus palvella myös Vahteriston alueen lapsia.

Uramon koulu ei ole vielä ensi vuonna investointiohjelmassa, joten toistaiseksi Uramon koulun oppilaat jatkavat vanhoissa kauppaoppilaitoksen tiloissa. Mitä Uramolle tehdään, on epäselvää. Vihreä valtuustoryhmä esitti kysymyksen koulun muuttamisesta 0-9-luokkien yhtenäiskouluksi, jolloin voitaisiin ratkaista myös yläkoulujen tulevat tilaongelmat. Myös rakennuksen laajentaminen esimerkiksi 3-kerroksiseksi oli Vihreiden ehdotuslistalla.

Koulutoimenjohtajan vastaus oli, että Uramon koulua pitää joka tapauksessa laajentaa ja kysymys kuuluu, tuleeko koulun yhteyteen myös päiväkotia.

Lasitehtaan koululta loppuvat myös tilat. Tällä hetkellä suunnitellaan Puistikon parakkikoulun siirtämistä tilaongelman ratkaisemiseksi 1.8.2014 alkaen.

Jos Kalmuun aletaan rakentaa uutta asuinalueita, tarvitaan myös sinne koulutiloja. Laajennetaanko Herajoen koulua vai rakennetaanko sinne kokonaan uusi koulu? Asiaa on mielestäni syytä harkita kunnolla, jottei toisteta Korttionmäen ja Parooninmäen virheitä ja jätetä asuinalueita ilman koulua. Nyt lapsia kuljetetaan sieltä milloin minnekin kouluun ja tiedän perheitä, joissa kaikki kolme lasta ovat eri kouluissa.

Yläkoulujen osalta tilat loppuvat 2020. Vanhaa kauppaoppilaitosta on väläytelty joissain keskusteluissa yläkoulutilaksi. Riihimäen Vihreiden valtuustoryhmän mielestä ei ole järkevää sijoittaa kaikkia yläkoululaisia keskikaupungille. Koulutoimenjohtajan vastauksessa tuli ilmi, ettei tilojen kuntoa ole selvitetty pysyvänä opetustilana. Minkä suuruista remonttia sinne pitäisi tehdä, jotta lapset siellä voivat pysyvästi opiskella? Ainakin koulusta puuttuvat erikoisluokat,

välitunti- ja suuren kysymyksen muodostavat myös tilojen mitoitus ja sosiaaliset kysymykset, jos kaikki teinit sijoitetaan samalle alueelle.

Tiukka taloudellinen tilanne ja kasvavat lapsimäärät ovat haastava ongelma. Mielestäni meidän on kuitenkin pakko aloittaa pikaisesti lisätilan rakentaminen itäiselle alueelle. Peltosaaren koulua meillä ei ole varaa aikaistaa, sillä meidän on pakko seuraavaksi kunnostaa Uramon koulun tilat, Jukolan koulun hankesuunnitelmaan menisi nähdäkseni liian kauan aikaa joten ainoa järkevä tapa ratkaista itäisen alueen puuttuvat koulutilat on pysyä suunnitelmassa ja korjata Puukoulun tilat. Puukoulun hankesuunnitelma osoitti, että siitä kun asia lausutaan ääneen, menee vähintään 4 vuotta ennen kuin jotain konkreettista on valmista. Meillä on siis todella kiire!

Mielipidekirjoitus 12/2013

Budjettikokouksen virkapaketista rautalangasta vääntäen

Riihimäen kaupunginvaltuuston vuoden 2013 viimeinen kokous on saanut paljon palstatilaa lähialueen lehdissä. Kokousta on syytetty farssimaiseksi -hyvällä syyllä.

Itse ihmettelin kokouksessa Eija Aittolan esitystä koko virkapaketin hylkäämiseksi. Pidin esitystä naurettavana pelleilynä. Sain kuitenkin vastauksen, että esitystä ei oltu tehty vitsinä vaan aivan tosissaan.

Tämä kertoo tietämättömyydestä virkapaketin sisällöstä. On pelottavaa, että päätöksiä tekevät ihmiset, joilla ei ole käsitystä päätöksensä vaikutuksista. Tai jos ymmärretään, mihin päätökset johtavat, niin ei olla kiinnostuneita päätösten seurauksista. Vastuullista päätöksentekoa tämä ei missään tapauksessa ole.

Budjettikokouksen virkapaketissa oli 36 virkaa ja tointa. Näiden virkojen perustamisella ei kuitenkaan lisätty kaupungin henkilöstömäärää 36 henkilöllä, niin kuin virkojen vastustajat tuntuvat kuvittelevan. Näistä viroista lähes parikymmentä on tälläkin hetkellä Riihimäen kaupunkiin työsuhteessa olevia opettajia ja muita määräaikaisen viran haltijoita.

Osalla ko. opettajista on määräaikainen virka, jota ei voi lain mukaan enää määräaikaisena jatkaa työtehtävien jatkuessa samanlaisina, vaan virka on vakinaistettava. Työtehtävät säilyvät ennallaan, myös palkka on maksettu kuluvalta vuodelta, ja monessa tapauksessa jo usealta edelliseltäkin vuodelta, joten edes kaupungin menot näiden virkojen osalta eivät tulevana vuonna kasva. Pääsemme pä vain laillisempaan tilanteeseen, kun emme laittomasti ketjuta määräaikaisia virkoja.

Osa opettajien viroista on tuntiopettajien määräaikaisia virkoja. Näitäkin virat on perustettava, koska esimerkiksi viroa tai vietnamin kieltä äidinkielenään puhuvilla lapsilla on oikeus oman äidinkielensä opetukseen. Myös vammaisoppilaiden määrä on kasvanut, mikä edellyttää useampaa opetusryhmää. Ylipäänsä oppilasmäärät ovat

kasvaneet eikä tunteja voida opettaa nykyisellä opetushenkilöstöllä ylitunteina.

Jos opettajien virat olisi jätetty perustamatta, miten näiden lasten opetus olisi järjestetty? Viisi luokkaa olisi jäänyt ilman luokanopettajaa. Vammaisoppilaat olisi pidetty yli-isossa ryhmässä, jolloin olisi oltu laittomassa tilanteessa, eikä kenenkään oppimisesta eikä välttämättä edes turvallisuudesta olisi ollut takuita. Kuka olisi opettanut niiden yhdentoista tuntiopettajan tunnit, joita opettamaan ei olisi palkattu lainkaan opettajaa?

Ei tainnut virkapaketin hylkäämistä kannattaville tulla mieleen, että virkoihin palkataan todellisia ihmisiä tekemään todellisia töitä. Ei ole mahdollista noin vaan miettimättä poistaa virkoja.

Osa nyt perustetuista työsuhteista on Mäkikujan perhekodin laajenuksesta johtuvia. Tällä hetkellä 7-paikkaisena toimiva perhekoti laajenee tulevan vuoden perusparannuksen yhteydessä 14-paikkaiseksi. Tämän takia myös henkilökuntaa on oltava enemmän. Lastensuojelulaitosta koskevat selkeät määräykset siitä, kuinka paljon aikuisia on oltava tiettyä lapsimäärää kohden. Näitäkään työsuhteita ei olisi voinut jättää perustamatta. Osa työsuhteista ei täytetä vielä, koska laajennuskaan ei ole valmistunut. Osa täytetään 1.12.2014 alkaen, osa vasta 1.1.2015. Työsuhteet oli kuitenkin syytä perustaa jo nyt, koska työntekijät on rekrytoitava ennen työsuhteen alkua.

Virkapaketin listalla oli myös hoitajan työsuhde Riihikotiin. Perusturvalautakunnan alkuperäinen esitys oli kolme hoitajaa, kaupunginjohtajan karsinnan jälkeen virkapakettiin jäi vain yksi hoitaja. Budjettikokouksessa äänestyksen jälkeen Riihikotiin perustettiin kaksi uutta hoitajan työsuhdetta. Yhäkin hoitajia on kuitenkin liian vähän. Kädet eivät yksinkertaisesti riitä entistä vaikeahoitoisempien vanhusten hoitamiseen. Aluehallintovirasto on jo puuttunut hoitajien niukkaan mitoitukseen suhteessa asiakkaiden hoitoisuuteen.

On tosiasioiden tunnustamista myöntää, että mikään nyt perustetuista viroista ei ollut turha eikä työtehtäviä olisi voinut jakaa muille

työntekijöille. Jos joku ei budjettiesityksen luettuaan ymmärtänyt, mitä virkapaketti piti sisällään, niin silloin paremmin asioista selvillä olevien puoluetovereiden velvollisuus olisi ollut avata sisältöä tietämättömille.

Lapsia ja vanhuksia ei voi jättää hoitamatta. Lapsi- ja vanhusväestön määrä kasvaa, mikä aiheuttaa meille kustannuksia. Velvollisuuksiemme on pitää huolta yhteiskuntamme heikoimmista, niistä jotka eivät itse pysty asioitaan ajamaan. Kuntamme talous vaatii korjaamistoimenpiteitä. Lapset ja vanhukset eivät vaan ole oikea suunta säästää.

Sari Jokinen (Vihr.) Kirjoittaja on Riihimäen kaupunginvaltuuston jäsenen ja valtuuston 2. varapuheenjohtaja.

Järkeä ylijäämäruuan käsittelyyn

Riihimäen Lukio on vuoden 2014 alusta lähtien toimittanut ylijäämäruuan sitä tarvitseville. Hyvä niin. Ennen kaikki kouluruokailuista yli jäänyt ruoka päätyi kaatopaikalle, vaikka tarvitsijoita varmasti on.

Janne Yrjölän aloite ylijäämäruuan jakamisesta tarvitseville on selvittelyyn alla. Toivottavasti saamme järkevän päätösehdotuksen valtuuston käsittelyyn piakkoin. Nykyinen tilanne koulujen ylijäämäruuan suhteen on älytön. Suomessa, ja meillä Riihimäelläkin, on ihmisiä, jotka käytännössä näkevät nälkää ja samaan aikaan meillä heitetään käyttökelpoista ruokaa roskeen päivittäin.

Yrjölän aloite on noussut lehtien palstoille jo ennen käsittelyyn pääsemistään. Keskuskeittiöltä kommentoitiin heti aloitteen jättämisen jälkeen, että ruokaa jää yli niin vähän, että sen takia ei kannata ryhtyä toimenpiteisiin. Kuitenkin toisinaan tulee tilanteita, jolloin ruokaa jää paljonkin yli. Näitä tilanteita varten pitäisi olla olemassa ohjeistus, jolla saamme ruuan roskeenheittämisen minimoitua.

Nykyään kouluruoka on monipuolista ja hyvää. Vaikka joidenkin viimeaikaisten haastattelujen tms. perusteella on välillä saanut sen käsityksen, että kouluruoan laadussa on parantamisen varaa, niin todellisuudessa ruoka on maukasta ja laadukasta. Myös oppilaille suurin osa ruuista maistuu ja osa ruokalajeista on jopa sellaisia, että lapset toivoisivat äidin osaavan tehdä yhtä hyvää ruokaa kotona.

Viime vuoden puolella työpaikallani Pohjoisella koululla juhlittiin koulun 100-vuotisjuhlia. Pohjoisen koulun historiaan kouluruoka on kuulunut lähes alusta asti. Alunperin se oli tarkoitettu lähinnä vähävaraisille oppilaille, jotka eivät kotonaan saaneet lämmintä ruokaa joka päivä. Sittemmin kouluruokailu laajeni kaikkien oppilaiden etuudeksi.

Pohjoisen koulun 100-vuotisjuhlien kunniaksi oppilaille järjestettiin juhlapäivänä juhlaruokailu. Tarjolla oli lihapullia, monipuolista salaattia ja kermaperunoita. Toisena vaihtoehtona oli maukkaita kasviskroketteja. Juhlaruokaa jäi paljon yli. Monina muinakin päivinä

ruokaa jää yli, mutta tällä kertaa kiinnitimme kollegani kanssa asiaan erityistä huomiota, koska olimme itse viimeisiä ruokailijoita ja totesimme, että ruokaa oli vielä jäljellä usealle kymmenelle ruokailijalle.

Tiedustelimme keittiöhenkilökunnalta, mitä ylijäämäruualle tapahtuu. Kaikki menisi kuulemma suoraan roskikseen, koska ruoka oli valmiiksi lämmitettyä eikä sitä voinut näin ollen säilyttää kuin hetken. Kysyimme olisiko mahdollista, että käyn soittamassa vaikkapa A-kiltaan ja kysyn kelpaako ruoka heille. A-kiltahan hakee Keskuskeittiöltäkin ylijäämäruokaa. Näin ei kuulemma ohjeiden mukaan voinut menetellä, vaan ruuat oli heitettävä roskiin.

Mielestäni tällainen ruoan tuhlaus on älytöntä. Niinpä kerroin meneväni joka tapauksessa soittamaan A-kiltaan kysyäkseni, josko he pääsisivät heti hakemaan juuri valmistetun ruuan. A-killassa oltiin luonnollisesti ilahtuneita juhlaruoan tarjoamisesta heille. He ilmoittivat olevansa viidessä minuutissa koululla hakemassa ruokaa.

Kävelin takaisin ruokalaan, ja totesin että suuri osa ruuista oli tällä välin heitetty roskiin! Keittiöhenkilökunta toimi tietysti täysin oikein. Heille on annettu ohjeet, että ruokaa ei viedä ruokalan ulkopuolelle eikä anneta kenellekään. Silti minua suututti hirveästi. Hyvää ruokaa, jolle olisi ollut syöjiä, oli heitetty kiireellä pois.

Saimme pelastettua A-killalle parinkymmenen hengen annoksen kermaperunoita, koska muutama aloittamaton vuoallinen niitä oli vielä jakelutiskillä. Herkullista ja ravitsevaa ruokaa meni kuitenkin älyttömien sääntöjen takia enemmän hukkaan kuin tarvitseville.

Pieni anarkisti sisälläni ei voi ymmärtää sääntöjen noudattamista, jos sääntöjen rikkominen olisi inhimillisesti ajatellen järkevämpää. Toivoisin, että koko kaupungin tasolla mietittäisiin toimivaa ratkaisua ylijäämäruoan suhteen. Jos yhdessä koulussa voidaan toteuttaa ruoan jakamista tarvitseville, niin miksi sitä ei voisi laajentaa koskemaan jokaista koulua?

Meneekö meillä itsellämme niin hyvin, että emme ymmärrä jonkun oikeasti elävän köyhyysrajan alapuolella? Hyvinvointivaltiomme elää monessa suhteessa yli varojensa. Joka paikassa pitäisi säästää, mutta silti olemme valmiita tuhlaamaan paikoissa, joissa järkevällä toiminnalla saataisiin aikaan paljon inhimillistä hyvää. Fiksuja ja inhimillisiä päätöksiä, kiitos!

Sari Jokinen (Kaupunginvaltuuston 2. varapuheenjohtaja, Vihr.)

MIELIPIDEKIRJOITUS 6/2014

Säästetään, säästetään, säästetään...

Kesäkuun kaupunginvaltuuston kokouksessa käsittelyssä oli Riihimäen osavuosikatsaus I/2014. Sen mukaan olemme tekemässä tänä vuonna reilusti alijäämää. Tämä johtuu lähinnä omaisuuden myyntituottojen, valtionosuuksien ja osinkotulojen alittumisesta. Jotta alijäämää ei syntyisi, kaupunginhallitus esitti valtuustolle hyväksyttäväksi mittavia säästötoimenpiteitä.

Kaupunginvaltuusto päättää säästösummat ja asiantuntijalautakunnan kohdistavat säästöt oikeiksi katsomiinsa kohteisiin. Esitettyjen säästötoimien hyväksyminen sellaisenaan ei tuntunut järkevältä. Mahdollisesti kohtuulliselta vaikuttavat säästösummat voivat todellisuudessa kohdistua niin pienelle alueelle, että niiden toteuttaminen on käytännössä mahdotonta.

En voi ymmärtää sitä, että jos tulomme alittuvat mm. myyntituottojen alittumisen takia, niin sellaisetkin hallintokunnat, jotka ovat pysyneet budjetissaan, joutuvat tiukalle säästökuurille. Tottakai mitä pienemmillä kuluilla toimintoja pystytään pyörittämään, sitä parempi tilanne on kokonaistaloudellisesti ajatellen. Hallintokunnat eivät kuitenkaan voi omilla säästötoimenpiteillään paikata tuloalituksia, jotka johtuvat omaisuudenmyyntitulojen, valtionosuuksien ja osinkotulojen vähennyksistä.

Meidän Vihreä valtuustoryhmämme ei halunnut, että valtuustossa tehdään sellaisia säästöpäätöksiä, jotka toteutuessaan vaarantavat hyviä ja toimivia palveluita. Siksi esitin, että hallintokuntien säästövelvoitteita kohtuullistetaan niin, että hallintokunnat eivät joudu säästötoimillaan paikkaamaan myyntituottojen, valtionosuuksien ja osinkotulojen alittumisesta johtuvaa alijäämää. Tämä esitys hävisi äänin 18-25, joten säästövelvoitteet jäivät voimaan.

Suurimman metelin säästötoimien vuoksi ovat nostaneet kulttuuri- ja vapaa-aikajaoston alaiset urheiluseurat ja yhdistykset, jotka ovat jo syyskaudella saamassa tuntuvia korotuksia tilavuokriinsa. Samal-

la tavalla pahalta säästötoimet tuntuvat muuallakin sivistystoimessa, kuten myös vaikkapa sosiaali- ja terveystoimialla.

Kaupungin tulot koostuvat verorahoituksesta ja valtionosuuksista sekä palveluiden käyttäjien maksamista maksuista ja taksoista. Meneillään oleva valtionosuusuudistus pienentää valtionosuuksiimme huomattavasti tulevaisuudessa, joten maksuihin ja taksoihin on varmasti pakko tehdä korotuksia. Tulevilla valtionosuuksilla jo lakisääteisten tehtävien hoitaminen vaikeutuu.

Valtionosuusuudistus ei toteudu välittömästi täysimääräisenä. Kunnille annetaan siirtymäaika varautua valtionosuuksien laskuun. Saman siirtymäajan pitäisi olla voimassa myös säästövelvoitteiden suhteen.

Miten sivistystoimessa koulupuolella, jossa syyskauden hankinnat on jo pääosin tehty, voidaan saada aikaan säästöjä? Ryhmäkojoja kasvatetaan ja henkilöstömenoista yritetään tinkiä. Entä sosiaali- ja terveystoimessa? Sielläkin sijaismäärärahoista tingitään, samoin hoitotarvike- ja materiaalikuluista. Kärsijöinä ovat sekä vanhukset että pienet lapset.

Yllättäen kesken toimintavuoden tehtävät suuret korotukset tilavuokrien suhteen kaatavat hyvinkin taloutensa hoitavan seuran talouden. Toki seurat voivat tehdä talousarviomuutoksia, kuten kaupunkikin, mutta huomattavasti helpompi seurojen olisi sopeuttaa toimintaansa muutoksiin, kun niistä tiedettäisiin riittävän ajoissa eli mielellään jo talousarviota laadittaessa.

Juuri näitä säästöjä olisimme Vihreän valtuustoryhmän kanssa halunneet kohtuullistaa ja antaa aikaa sopeutua säästöihin. Nyt säästövelvoitteet on kuitenkin hyväksytty valtuustotasolla, ja pelolla odotamme miten säästöt konkretisoituvat syksyn aikana.

Sari Jokinen (vihr.)

Kirjoittaja on Riihimäen kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja.

MIELIPIDEKIRJOITUS 6/2014

Allinnan myynti

Riihimäen kaupungin toimintaa ohjaavia arvoja ovat luovuus, oikeudenmukaisuus ja yhteistyökykyisyys ja –halukkuus. Kaupungin visio ”Hyvän elämän Riihimäki” painottaa kuntalaisen näkökulmaa, jonka mukaan Riihimäellä on viihtyisää ja täällä on helppo osallistua ja vaikuttaa.

Olen erittäin pahoillani maanantain valtuuston päätöksestä laittaa Allinna myyntiin. Kaikki ne vapaaehtoiset kuntalaiset jotka olivat luoneet meille päättäjille vaihtoehdon Pro Allinnan esityksen vaihtoehdoksi Allinnan myynnille saivat nyt kokea kuinka luova ja yhteistyöhaluinen tämä kaupunki on!

Vasemmistoliitto, sosiaalidemokraatit ja vihreät olisivat vetäneet Allinnan pois myytävien rakennusten listalta ja he olisivat antaneet kansalaisliikkeelle mahdollisuuden kokeilla mitä siitä olis tullut. Tämä joukko aktiivisia kuntalaisia olisi ollut valmis tekemään töitä sen eteen, että tämä kulttuurihistoriallisesti arvokas rakennus olisi säilynyt kaupungin omistuksessa ja kaupunkilaisten käytössä. Kun luin kaikki materiaalit ja kuntoselvitykset Allinnasta niin päällimmäiseksi jäi mieleen Vistarkin kuntoarvio ja sieltä huomio, että rakennuksen runko on pääosin ehjä ja sisätilat ovat hyvässä kunnossa. Korjauksiakin tosin tarvitaan. Se mitä ne maksavat riippuu varmasti kuka tekee ja miten? Ikkunat ovat tulleet tiensä päähän. Mutta raporteista tulee ilmi, että ne ovat ihan kunnostettavissa ja jos niitä lähdetäisiin kunnostamaan perinnerakentamisen keinoin vaikka oppilastyönä lienee hintalappu jotain muuta kun 200000€. Raportin mukaan ilmanvaihtoa voisi parantaa nuohouksella ja talkootöillä saisi ilmettä siistittyä paljon. Äkkiseltään raporttia lukiessa ei tullut mieleen mitään mikä olisi tottaalisesti pilalla ja jonka korjaaminen olisi mahdotonta joten miksi meillä oli kiire päästä rakennuksesta eroon?

Kansalaisyhdistys pro Allinna olisi ollut valmis yhdessä kaupungin kanssa aloittamaan suunnitelmat Allinnan kehittämiseksi. Se että olisimme antaneet heille ensin loppuvuoden aikaa selvittää löytyisi-

kö mahdollisia vuokralaisia ei olisi ollut keneltäkään pois. Jos homma ei olisi alkanut toimimaan he olisivat olleet valmiita myöskin laittamaan Allinnan myyntiin.

Jos he taas olisivat saaneet homman toimimaan he olivat lupautuneet esittämään elokuun 2015 loppuun mennessä kaupungille rahoitus- ja käyttösuunnitelman Allinnan tulevaisuudesta. He olivat myös luvanneet ottaa huomioon rakennuksen kunnostustarpeet ja jos kaupungin kanssa ei sitten olisi päästy sopimukseen tämä projekti olisi päättynyt ja kaupunki olisi sitten voinut myydä Allinnan.

Päätöksellä myydä Allinna annoimme kuntalaisille sen kuvan että tämä kaupunki ei ole missään mielessä luova eikä yhteistyökykyinen. Ostaja tällaiselle arvorakennukselle joka myydään pilkkahintaan varmasti löytyy. Se kunnostetaan ja voimme vaan seurata vierestä kun muutaman vuoden päästä se myydään valtavalla voitolla eteenpäin, eikä meillä tavallisilla kuntalaisilla ole enää mitään mahdollisuutta nauttia talosta.

Mielestäni tässä taloudellisessa tilanteessa Allinnan myynti on muutenkin typerää. Saamme siitä mahdollisesti sen 370000€ johdun valtakunnallisesti huonosta taolustilanteesta, mutta kahden vuoden päästä tilanne toivottavasti on toinen ja jos olisimme odottaneet siihen hintalappu olisi voinut olla jotain ihan muuta ilman että talolle olisi tehty mitään sen suurempaa remonttia.

Nyt se päätettiin myydä, toivottavasti sen ostaa ihminen joka ymmärtää sen kulttuurihistoriallisen arvon ja toivottavasti tulevaisuudessa me päättäjät voimme antaa kuntalaisille sen kuvan että täällä voidaan tehdä luovia ratkaisuja ja olla yhteistyökykyisiä ja antaa kuntalaisten vaikuttaa!

MIELIPIDEKIRJOTUS 7/2014

Puistojen leikkialueiden aitaaminen lisää turvallisuutta

Viiden eri-ikäisen lapsen äiti kyseli Aamupostin yleisönosastolla, miksi leikkipuistoja ”häkitetään” Riihimäellä. Tein puistojen leikkialueiden aitaamisesta valtuustoaloitteen muutamia vuosia sitten. Siinä vaiheessa Riihimäellä oli muutaman uuden leikkipuiston ympärillä aita, mutta suurin osa puistoista oli aitaamattomia.

Aloitteen tekemiseen syynä oli erityisesti keskusta-alueen puistojen turvattomuus pienten lasten kannalta. Itselläni oli tuolloin kolme lasta, yksi 3-vuotias ja kaksi 2-vuotiasta. Vietimme paljon aikaa kaupungin leikkipuistoissa. Koko ajan sai olla silmät selässäkin, koska vauhdikkaat lapseni menivät jatkuvasti eri suuntiin. Mietin miten hankala tilanne on vaikkapa perhepäivähoitajalla, jolla voi olla useampikin pieni lapsi mukanaan puistossa.

Leikkialueiden aitaamisen tarkoituksena on siis tehdä puistoista turvallisempia lapsille. Pienet lapset karkaavat helposti tutkimaan lähiympäristöä. Esimerkiksi Keskuspuistoa kiertää joka puolella vilkasliikenteinen autotie ja isoja risteyskoja. Aikuisen kiinnittäessä hetkeksi huomionsa yhteen lapseen, toinen lapsi saattaisi ilman aita ehtiä juosta yllättäen ajotielle.

Harmi, jos joku kokee puistojen viihtyisyyden vähenevän leikkialueiden aitaamisen takia. Itse koen aitaamisen vaan lisäävän lasten turvallisuutta. Nykyään kun vanhin lapseni on jo 11-vuotias ja nuorinkin 4-vuotias, viihdymme yhä paljon puistoissa. Äiti voi jo ottaa puistoissa rennommin, isommat leikkivät pienimmän kanssa ja katsovat samalla tämän perään. Välillä äidillä on mukanaan jopa kirja, johon voi hetkeksi keskittyä joko penkillä leikkialueen sisällä tai piknik-viltillä kauempana puistossa.

Aurinkoista kesää ja turvallisia leikkihetkiä puistoissa toivottaen:

Sari Jokinen (vihr.)

Kirjoittaja on Riihimäen kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja.

MIELIPIDEKIRJOITUS 11/2014

Kukaan ei halua korottaa veroja!

Ei edes Riihimäen Vihreät, vaikka Riihimäen Vihreä valtuustoryhmä esittikin marraskuun valtuustossa tuloveroprosentin nostamista 0.5%.

Riihimäellä pidettiin valtuustoseminaari marraskuun alussa ja jokainen joka siellä oli tietää, kuinka huono taloudellinen tilanne tässä kunnassa on. Meidän pitäisi päästä tekemään rakenteellisia muutoksia, mutta rahaa ei ole.

Kuntamaisemaverailussa Riihimäki tuottaa perusopetuksen kaikista halvimmalla. Pääsääntöisesti muissakin vertailuissa olemme joko keskitasoa tai tuotamme palvelut keskimääräistä halvemmalla. Mutta säästää pitää! Maksamamme verot eivät riitä lainojen maksuun, vaan joudumme jatkuvasti ottamaan lisälainaa. Tilanne on kestävätkön!

Olemme kasvukunta ja olemme joutuneet investoimaan esim. kouluihin ja päiväkoteihin jotta meidän lapset mahtuisivat johonkin. Edelleen meillä on Uramon koulu korjaamatta ja pienet lapset joutuvat kulkemaan keskikaupungille kouluun. Lähikoulussaan he eivät voi käydä, sillä se on käyttökiellossa. Peltosaaren koulu tulee tiensä päähän hetkenä minä hyvänsä. Investointeja on edelleen tehtävä, jotta nämä asiat saadaan korjattua.

Tämänkin lehden sivuilla käydään keskustelua liikuntapaikkamaksuista ja kehitysvammaisten asumispalveluiden kilpailuttamisesta. Meidän on pakko laittaa liikuntapaikoille hintalappu ja meidän on pakko kilpailuttaa toimintamme sillä meillä on rahat loppu.

Kaupungin tulot muodustuvat pääsääntöisesti verotuloista ja valtionavustuksesta. Ensi vuodeksi on laskettu, että valtionavustus tulee laskemaan 3.1 miljoonaa euroa. Esitetyllä verojen korotuksella olisi saatu kasaan 2.5 miljoonaa euroa, joten sillä ei olisi katettu vielä edes menetettyä valtionapua, mutta se olisi edes hiukan parantanut tilannetta.

Nyt kun veronkorotusta ei tehty säästöt tullaan ottamaan jostain muualta. Siirretäänkö Uramon koulun remonttia taas vuodella eteenpäin? Onko kyse kaupungin henkilökunnan lomauttamisesta? Sosiaali- ja terveysmenoista? Kouluista? Sen me näemme joulukuun budjettikokouksessa tai viimeistään ensi vuonna, mutta kipeitä säästöjä joudumme tekemään. Kulttuuripuolellakin säästöjä joudutaan tekemään, mutta vaikka koko Riihimäen teatterin avustus lakkautettaisiin emme saisi siitäkään säästöjä kuin 700 000€. Veronkorotus oli Riihimäen Vihreiden ehdotus menojen kattamiseen. Mielenkiinnolla jäämme odottamaan mitä muut puolueet tulevat esittämään.

Verojenkorotus olisi kohdistunut tasapuolisesti kaikkiin, nyt maksu-miehiksi joutuvat meidän lapsemme kun säästämme perusopetus-kesta, vanhukset, kehitysvammaiset ja muut jotka käyttävät sosiaali ja terveyspalveluita ja eniten pelkäämme että rakenteellisia uudistuksia ei päästä tekemään ja näin ollen sieltä saatavat säästöt jäävät saamatta.

Vuonna 2014 21% tulovero oli jo käytössä esim. Hausjärvellä. Olisiko 0.5% tuloveronkorotus ollut katastrofi Riihimäelle? Sitä emme nyt saa tietää, mutta pahoin pelkäämme, että sen tekemättä jättäminen on.

Riihimäen Vihreä valtuustoryhmä Tiina Mämmelä ja Sari Jokinen

MIELIPIDEKIRJOITUS 2/2014

RIIHIMÄEN TEATTERI

Tässä taloudellisessa tilanteessa ajaudutaan väkisinkin asettelemaan vastakkain kulttuuri ja peruspalvelut. Se on ikävää, sillä kulttuurin arvoa ei voi mitata rahassa.

Riihimäki on ollut kulttuurikaupunki ja kulttuuripersonistaan tämä kaupunki myös muualla tunnetaan. Riihimäki on myös halunnut profiloitua kulttuurikaupunkina, ja kulttuuriin kulutetaankin meillä kuntamaisemavertailun mukaan enemmän rahaa kuin verrokkikunnissa keskimäärin.

Riihimäen teatterin avustus on 1/3 ja museoiden 2/3 museoiden ja teatterin yhteenlasketuista toimintakatteista. Tästä huolimatta joulukuun valtuustokokous päätti leikata juuri Riihimäen teatterin toiminta-avustuksesta 90 000€. Riihimäen kaupungin teatterille asettamien toimintalinjausten mukaan teatterin tulee suunnitella toimintansa siten, että talous on vakaa ja mahdollistaa kehittymisen.

Tämä on ristiriidassa siihen nähden, että samalla teatterin avustusta leikataan. Suomessa teatterin toimintaedellytys on, että se saa kaupungin ja valtion avustusta. Kun kaupunki leikkaa toiminta-avustustaan, kulttuuri- ja opetusministeriö leikkaa myös vastaavasti toiminta-avustustaan. Kun avustukset pienenevät, mahdollisuus tehdä esityksiä vähenee jolloin katsojamäärä vähenee ja sitä myöten lipputulot pienenevät. Tulot romahtavat moninkertaisesti.

Riihimäen teatterin tehtävänä on tarjota kaupunkilaisille laadukasta teatteria ja tukea omalta osaltaan kaupungin positiivista imagoa. Riihimäen teatterin ohjelmisto on suunniteltu siten, että näytökset ovat myyneet hyvin. Tänä syksynä olemme saaneet nähdä koskettavaa Harmony Sistersiä ja hulvatonta iloittelua ja valoloistoa ”kaupungin oman pojan” teatterin kanssa yhteistyönä toteuttamassa Jukka K. Show:ssa.

Sulle salaisuuden kertoa mä voisin -esitys on kiertänyt hoitolaitoksia ja tarjonnut kulttuurielämyksiä sadoille vanhuksille, jotka eivät muu-

ten pääse teatteriin. Näiden esitysten katteet ovat niin matalat, ettei niitä ole rahan vuoksi tehty vaan sosiaalisista ja yhteisöllisistä lähtökohdista. Kulttuuri kuuluu kaikille ja tässä periaatteessa teatteri on onnistunut.

Riihimäen teatteri on saanut myönteistä huomiota niin ammattiteatterikentällä kuin valtakunnallisessa mediassakin. Teatteri on onnistunut tasapainottamaan taloutensa ja saanut maksettua lainansa kaupungille takaisin. Viimeisen kahden vuoden aikana talossa on käyty jo kahdet yt:t ja säästöjä on saatu aikaiseksi. Mistä näin pieni teatteri pystyy vielä säästämään kuin henkilöstömenoistaan?

Meistä on surullista, että valtuustossa suurin osa kunnan päättäjistä halusi antaa sen viestin, että kun olette viimeisen kahden vuoden aikana tehneet hurjasti töitä ja kohottaneet imagoanne niin me annamme palkaksi lisää vyön kiristystä? Onko niin, että kun on kyse konserniyhtiöstä on helpompi hyväksyä päätös joka mahdollisesti johtaa työntekijöiden irtisanomiseen?

Vihreä valtuustoryhmä ei olisi halunnut antaa 70 vuotta täyttävälle teatterille tällaista syntymäpäivälahjaa. Olisimme halunneet, että teatteri olisi voinut oikeasti kehittää toimintaansa rauhassa ja ihmiset olisivat saaneet tehdä siellä työnsä rauhassa. Panostaa siihen hyvään työhön joka siellä on nyt saatu aikaan, ja keskittyä kehittämään toimintaansa pitkäjänteisesti.

Kulttuuripuolelta olisi varmasti löytynyt säästökohteita muualtakin, jos niitä olisi haluttu löytää. Tämän päätöksen pohjalta pelkäämme, että Riihimäen kaupungin maine kulttuurikaupunkina on mennyt. Näihin kulttuuripuolen päätöksiin nähden ainakin on turha puhua, että Riihimäki olisi kulttuurimyönteinen kaupunki!

Riihimäen vihreä valtuustoryhmä
Tiina Mämmelä ja Sari Jokinen